

Arrest

nr. 239 888 van 19 augustus 2020
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. MBOG
Jozef Buerbaumstraat 44
2170 MERKSEM**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 20 november 2019 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 7 november 2019 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 22 november 2019 met referentnummer X

Gezien het administratief dossier.

Gezien de synthesesemorie.

Gelet op de beschikking van 4 maart 2020 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 9 maart 2020.

Gelet op de beschikking van 4 juni 2020 met toepassing van artikel 3, zesde lid van het bijzondere machtenbesluit nr. 19 van 5 mei 2020 met betrekking tot de verlenging van de termijnen van de rechtspleging bij de Raad voor vreemdelingenbetwistingen en de schriftelijke behandeling van de zaken, verlengd door het koninklijk besluit van 26 mei 2020.

Gezien de pleitnota van de verzoekende partij van 19 juni 2020.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen bij beschikking van 4 maart 2020 de grond meegedeeld

waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. Meer bepaald werd gesteld dat de synthesesmemorie een letterlijke weergave bevat van de middelen zoals opgenomen in het verzoekschrift waardoor het beroep lijkt te moeten worden verworpen.

2. Op 9 maart 2020 dient de verzoekende partij een verzoek tot horen in.

3. Artikel 3 van het bijzondere machtenbesluit nr. 19 van 5 mei 2020, met betrekking tot de verlenging van de termijnen van de rechtspleging bij de Raad voor vreemdelingenbetwistingen en de schriftelijke behandeling van de zaken (hierna : bijzondere machtenbesluit nr. 19 van 5 mei 2020) bepaalt:

“Indien toepassing wordt gemaakt van artikel 39/73 van de wet van 15 december 1980. betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, kan de Raad, tijdens de in artikel 2, eerste lid, bepaalde periode, uitspraak doen zonder openbare terechtzitting, en dit tot zestig dagen na het verstrijken van die periode.

In dit geval, en in afwijking van andersluidende bepalingen in voormeld artikel 39/73, deelt de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter, aan de partijen, bij beschikking de motieven mee, waarom hij oordeelt dat het beroep, op het eerste zicht, door middel van een louter schriftelijke procedure kan ingewilligd of verworpen worden.

Onverminderd het in artikel 39/60 van de wet van 15 december 1980 bedoelde verbod, kunnen de partijen een pleitnota overmaken, binnen een termijn van 15 dagen volgend op de verzending van de beschikking.

Indien geen der partijen een pleitnota heeft overgemaakt binnen de 15 dagen volgend op de verzending van de beschikking, dan worden zij geacht in te stemmen met de in de beschikking opgenomen grond en wordt naargelang het geval het beroep ingewilligd of verworpen.

Indien één der partijen een pleitnota heeft overgemaakt binnen de 15 dagen volgend op de verzending van de beschikking, dan neemt de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter deze mee in overweging en doet hij onverwijld uitspraak, of beveelt hij de heropening van de debatten en nodigt de partij die geen pleitnota heeft ingediend uit er één neer te leggen binnen de 15 dagen na de verzending van de beschikking. Bij het verstrijken van deze termijn, sluit hij de debatten en neemt de zaak in beraad.

Indien een partij in toepassing van voormeld artikel 39/73 voor de inwerkingtreding van dit besluit heeft gevraagd te worden gehoord en er nog geen zitting heeft plaatsgevonden, nodigt de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter de partij bij beschikking uit om een pleitnota over te maken binnen de 15 dagen na de verzending van de beschikking. Indien de betrokken partij nalaat een pleitnota over te maken wordt hij geacht afstand te hebben gedaan van zijn vraag tot horen.”

De termijn bedoeld in artikel 2, eerste lid van het bijzondere machtenbesluit nr. 19 van 5 mei 2020 is verlengd door het koninklijk besluit van 26 mei 2020 dat bepaalde maatregelen genomen in het bijzondere machtenbesluit nr. 19 van 5 mei 2020 verlengt.

4. Overeenkomstig artikel 3, zesde lid van het bijzondere machtenbesluit nr. 19 van 5 mei 2020 werd de verzoekende partij uitgenodigd om een pleitnota in te dienen.

5. Op 19 juni 2020 dient de verzoekende partij een pleitnota in. Zij betwist hierin dat ze in de synthesesmemorie het verzoekschrift letterlijk weergaf. Ze wijst erop dat ze in de synthesesmemorie in eerste instantie erop wees dat verweerder geen nota met opmerkingen heeft ingediend, wat volgens de verzoekende partij geïnterpreteerd diende te worden als een gebrek aan belang in hoofde van de verwerende partij. De verzoekende partij is van oordeel dat ze via haar synthesesmemorie vervolgens verwees naar de argumenten die ze in haar verzoekschrift ontwikkeld had met het verzoek om deze gegrond te verklaren bij gebrek aan een nota met opmerkingen van de verwerende partij.

6. De verzoekende partij kan niet gevolgd worden in haar argumentatie. In de brief van de griffie van de Raad van 9 januari 2020, waarin de verzoekende partij gevraagd werd haar intentie mee te delen met betrekking tot het al dan niet indienen van een synthesesmemorie, werd duidelijk gesteld dat de verwerende partij verzuimd heeft een nota in te dienen. De Raad van State heeft reeds herhaaldelijk geoordeeld dat uit de ontstaansgeschiedenis van artikel 39/81 van de Vreemdelingenwet en de sedert de wijziging van die bepaling met artikel 2 van de wet van 31 december 2012 ‘houdende diverse bepalingen, inzonderheid betreffende justitie’ uitdrukkelijk gestelde vereiste van een samenvatting van de middelen, blijkt dat een loutere herhaling van of een verwijzing naar de oorspronkelijke middelen niet volstaat in de synthesesmemorie. Indien een verwerende partij geen nota met opmerkingen heeft

ingediend en bijgevolg geen verweer voert waarop een verzoeker eventueel schriftelijk zou kunnen repliceren en indien een verzoeker niet voornemens is bepaalde middelen of onderdelen uit het verzoekschrift te laten vallen, kan hij volstaan met de mededeling binnen de acht dagen na de kennisgeving door de griffie van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van de neerlegging van het administratief dossier dat hij geen synthesesememorie wenst in te dienen. Indien een verzoeker in die omstandigheden toch vraagt om een synthesesememorie in te dienen en hij zich vervolgens in die synthesesememorie beperkt tot het loutere herhalen van de middelen uit het verzoekschrift, handelt hij dilatoir. Op die wijze verlengt hij immers nodeloos de behandelingsduur van zijn zaak en vergroot hij de administratieve last voor de partijen en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (vaste rechtspraak van de Raad van State, zie o.a. RVS 19 november 2014, nr. 229.212). Het standpunt van de verzoekende partij ten slotte dat een gebrek aan het neerleggen van een nota wijst op een gebrek aan belang in hoofde van verweerder vindt geen steun in een reglementaire bepaling zodat de verzoekende partij tevergeefs hieraan de meerwaarde koppelt van de door haar ingediende synthesesememorie.

7. De beschikking blijft derhalve overeind. Het beroep wordt verworpen.

8. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien augustus tweeduizend twintig door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. EKKA